

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.808 van 19 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. CUSSE en
van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U, volgens uw verklaring een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, verklaart afkomstig te zijn uit Samashki, Tsjetsjeense Republiek, Russische Federatie. U woonde er op het adres van uw ouders.

Uw problemen begonnen op 4 januari 2008, toen er 3 mannen naar uw huis kwamen en u vroegen om hen naar Sernovodsk te brengen. Op dat moment waren ook uw moeder en uw zus Kheida thuis. Omdat u zich bedreigd voelde door de machinegeweren die ze onder hun jas hadden en omdat u vreesde voor de veiligheid van uw moeder en zus, deed u wat ze vroegen. In Sernovodsk moest u 4 andere mannen met rugzakken mee terugnemen naar Samashki. U zette hen af aan het bos aan de rand van Samashki.

Op 9 januari werd u thuis gearresteerd en meegenomen door Russisch-sprekende mannen in camouflagepakken. Uw ondervragers beweerden dat u altijd al de rebellen had geholpen. Ze stelden vragen over de mannen die u had vervoerd en over een zekere Arbi Yavmirziyev. Uiteindelijk werd u gedwongen om een document te ondertekenen waarvan u de inhoud niet kent. U vermoedt dat het iets te maken heeft met het feit dat u gedwongen werd tot samenwerking. Zij hielden uw intern paspoort in en zeiden dat een vertrouwenspersoon u zou contacteren. Op 15 januari werd u uiteindelijk vrijgelaten.

Vanaf dat moment verbleef u bij uw oom.

Van uw moeder vernam u nog dat er op 17 of 18 januari Tsjetsjeens sprekende mannen langs geweest waren. Ze wist echter niet van welke dienst zij waren.

Op 23 januari vertrok u met uw oom en een vriend van hem met de wagen naar Kiev, Oekraïne, waar u op 25 januari aankwam. Diezelfde avond klom u in de laadruimte van een vrachtwagen. De vrachtwagen bracht u naar België waar u arriveerde op 28 januari 2008 en dezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u uw geboorteakte, rijbewijs en diploma van het Landbouwtechnicum in Sernovodsk voor."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Voorafgaand dient opgemerkt te worden dat de situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland problematisch is, maar tevens complex (cfr bronnen bijgevoegd in het administratief dossier). Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen.

De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Hoewel er zich nog regelmatig gewelddadige incidenten voordoen (doelgerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders en veelvuldige schendingen van de mensenrechten in de vorm van illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, verdwijningen en folteringen, waaraan de lokale ordetroepen, bestaande uit en geleid door Tsjetsjenen, zich vaak schuldig maken), is er nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russische leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving zijn grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten en steeds vaker zijn de Tsjetsjenen verantwoordelijk voor de gewelddadige incidenten. Bijgevolg kan men niet beweren dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in dit conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van dien aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon. Verschillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en

dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is.

De vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren.

Wat uw individuele situatie betreft, dient na grondig onderzoek van uw verklaringen te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Vooreerst dient er op basis van uw verklaringen ernstig getwijfeld te worden aan uw recente herkomst uit Samashki, waar u volgens uw verklaringen altijd hebt gewoond (CGVS dd. 15/04/2008, p.4).

Zo gaf u aan dat er heel veel gewelddadige incidenten gebeurden in of rond uw dorp of in de regio Achkhoy-Martan in 2007, maar kon u geen enkel concreet voorbeeld geven. (CGVS, p.16) U vermeldde enkel de arrestatie van een jongen genaamd Mayrbek (CGVS, p.14-15), en de ontvoering van een meisje uit Achkhoy-Martan (CGVS, p.17) maar kon verder geen detail hierover geven. Dit is des te opmerkelijker te noemen aangezien u zich wel incidenten herinnerde die in Grozny plaatsvonden. U verklaarde dergelijk nieuws te vernemen van mensen die naar Grozny reisden. (CGVS, p.16).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er op 12 en 13 mei 2007 een grootschalige zoekactie gehouden werd in Samashki waarbij het volledige dorp werd afgesloten.

U bleek echter niet op de hoogte van deze omvangrijke gebeurtenis. Zelfs na concrete bevraging naar de eventualiteit van een grootschalige zoekactie in mei 2007 waarbij het dorp helemaal werd afgesloten, gaf u aan van niets te weten. (CGVS, p.15-16).

Uw verklaring dat u misschien voor een week of twee weg was uit Samashki, of dat u niet zat te wachten om de gebeurtenissen te noteren, of dat niemand nog opkijkt als er bij iemand een inval is (CGVS, p.16), kunnen niet volstaan als verklaring waarom u niet op de hoogte bent van een dergelijke grootschalige gebeurtenis in uw eigen dorp. Bovendien gaf u zelf aan dat er in het dorp wel degelijk gesproken wordt over incidenten. (CGVS, p.16).

Verder kon u niet zeggen of er evenementen zoals optochten of festiviteiten plaatsvonden in Samashki in 2007 (CGVS, p.17), wist u niet wat de laatste verkiezingen voor uw vertrek uit Samashki waren (CGVS, p.17) en kon u niet met zekerheid zeggen of er nieuwe gebouwen geopend zijn in Samashki in 2007, al dacht u wel dat er een school geopend werd (CGVS, p.18). Verder stelde u dat het hoofd van de administratie van Samashki één van de broers Aldamov was op het moment dat u er vertrok. (CGVS, p.13).

Uitgaande van uw verklaring dat u op 23 januari 2008 vertrok uit Samashki (CGVS, p.5), kan dit echter niet kloppen.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat in november 2007 reeds A. Ashtamirov aan het hoofd van de administratie stond.

Geconfronteerd met de naam Ashtamirov kon u echter niet zeggen of hij het hoofd van de administratie was. (CGVS, p.15).

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in, en uw vertrek uit Samashki op de verklaarde datum van 23 januari 2008 en bijgevolg ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De vervolgingsfeiten die u aanhaalt beginnen immers op 4 januari 2008, wanneer er 3 gewapende mannen bij u aangeklopt zouden hebben. (CGVS, p.18).

Zoals hierboven reeds werd aangetoond, is het echter niet geloofwaardig dat u in die periode in Samashki verbleef.

Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw arrestatie, opsluiting, mishandeling en het onder dwang tekenen van een document. Hieruit volgt op zijn beurt dan weer dat er

geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring als zou uw binnenlands paspoort geconfisqueerd zijn door de mannen die u arresteerden. (GCVS, p.9, 20) Aan deze poging om uw binnenlands paspoort achter te houden dient zwaar te worden getild daar de vaststelling van een poging om belangwekkende identiteits- of reisbestanden verborgen te houden, kan impliceren dat men een veilig verblijfsalternatief elders in de Russische Federatie of daarbuiten verborgen wil houden.

Bovenstaande vaststellingen van ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw verblijfplaats, uw problemen en uw documenten vinden bevestiging in de vaststelling dat u ook aangaande uw verklaarde vluchtreis naar België uitermate vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd, hetgeen ernstig doet twijfelen aan de concrete modaliteiten en het klandestiene karakter van deze reis.

Zo verklaarde u, met betrekking tot de autorit van Samashki naar Kiev, Oekraïne, dat u samen met uw oom en een vriend van uw oom, die de reis had georganiseerd, en met wiens wagen werd gereden, deze rit heeft gemaakt (CGVS, p.5). Ofschoon deze rit twee dagen heeft geduurd, verklaarde u deze vriend niet te kennen. U heeft er geen verklaring voor hoe u onderweg grenzen bent kunnen passeren. U verklaarde niet zeker te weten of u zelfs fysieke grensposten onderweg heeft gezien. Als verklaring stelde u dat u achteraan in de wagen zat en sliep (CGVS p. 5). Deze uitleg kan echter niet volstaan ter verklaring van een dermate gebrek aan detail aangaande een autorit van twee dagen.

Met betrekking tot uw reis van Kiev naar België gaf u aan dat u in de laadbak van een vrachtwagen heeft gereisd gedurende drie dagen maar dat u niet weet langs welke landen u bent gereisd. (DVZ, vraag 34, CGVS, p. 6-7) U bent onderweg twee maal uitgestapt voor een pauze maar heeft er geen idee van waar dat was. U heeft ook geen kennis van controles onderweg.

Echter werd vastgesteld dat u met name wat betreft deze rit met een vrachtwagen incoherente verklaringen heeft afgelegd. Zo stelde u aanvankelijk dat u de nationaliteit van de chauffeur van de vrachtwagen niet kende maar dat hij iets in het Oekraïns had gezegd, en een klein beetje Russisch verstond. (CGVS, p. 6) Kort daarop verklaarde u dat de chauffeur niets had gezegd. Toen u met de inconsistentie met de eerdere verklaring dat hij iets in het Oekraïns had gezegd, werd geconfronteerd, antwoordde u: "Nee, zijn accent was Oekraïns." (CGVS, p. 7) Vervolgens verklaarde u dat de chauffeur onderweg iets met veel mimiek had gezegd maar dat u het niet had begrepen. Uw daaropvolgende verklaring dat u dacht dat er twee chauffeurs waren voor deze vrachtwagen vermag alvast niet bovenstaande vaststellingen te verklaren gezien u niet eens zeker was dat er sprake was van twee chauffeurs en gezien uit het feit van de herhaalde confrontatie met de inconsistentie van uw verklaringen terzake u nergens aangaf dat u het niet telkens over dezelfde chauffeur zou hebben gehad.

Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen.

De door u voorgelegde documenten, met name uw geboorteakte, rijbewijs en diploma, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

Uw geboorteakte en rijbewijs hebben enkel betrekking op uw identiteit, dewelke door mij niet in vraag gesteld wordt.

Uw diploma heeft enkel betrekking op uw studies, die u volgens uw verklaringen reeds in 2005 afrondde."

4.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift van 27 augustus 2008 dat de bestreden beslissing enkel de elementen opsomt waarover hij onwetend was en nalaat de elementen die hij wel kon opgeven in rekening te brengen.

Zo wist hij, wat betreft zijn dorp Samashki, de naam van het vorige hoofd van de administratie en van de imam, en verschaftte hij informatie over de beëindiging van de herstelling van een school in de zomer van 2007, een uitzonderlijke sneeuwval in de winter van 2007-2008, de ontvoering van een meisje uit Atchkoi begin 2007 en de arrestatie van een zekere "Mayrbek" in hetzelfde jaar. Kennis van het hoofd van de administratie van Samashki ten tijde van zijn

vertrek, kan naar zijn mening niet in redelijkheid van hem verwacht worden, aangezien niet iedere Belgische inwoner de naam van zijn burgemeester kent.

Hij voegt bij zijn verzoekschrift een fax van een medisch attest dat, naar zijn verklaring, bewijst dat hij eind 2007 in Samashki verbleef.

Wat zijn vlucht vanuit Samashki naar Kiev betreft, verklaart verzoeker zijn onwetendheid aangaande de vriend van zijn oom die hem vervoerde, door het feit dat het in de Tsjetsjeense cultuur ongezien is om details te vragen van een persoon indien deze niet zelf hierover begint. Aangaande zijn gebrekkige kennis van grensposten tijdens deze reis, laat verzoeker gelden dat er niet langs alle wegen duidelijke grensposten zijn, en dat hij tijdens zijn verhoor verklaarde dat de vriend van zijn oom ergens uitstapte, met iemand praatte, wellicht betaalde, en vervolgens verder reed.

Verzoeker laat gelden dat van hem ook geen kennis kan worden verwacht van de landen via de welke hij van Oekraïne naar België reisde, aangezien hij deze reis maakte in de laadruimte van een vrachtwagen, waarbij hij slechts twee maal uitstapte, 's nachts, langs de kant van de weg, om zijn behoefte te doen, waarbij hij niet wist waar hij zich bevond. De communicatie met de chauffeur die de laadruimte opende, was bovendien miniem. De chauffeur maakte immers enkel met veel gebaren en mimiek duidelijk dat ze even konden uitstappen. Onder zijn verklaring tijdens zijn verhoor dat de chauffeur niets zei, moet dus volgens verzoeker worden begrepen dat de chauffeur inhoudelijk niets zei. Aldus bestaat geen tegenstrijdigheid in zijn verklaringen.

De tegenstrijdigheid aangaande de taal die de chauffeur sprak, wijt verzoeker aan een misverstand wegens de lange duur van zijn verhoor en aan het feit dat het verhoor werd afgenomen met behulp van een tolk. Hij verduidelijkt dat de chauffeur met hem communiceerde via woorden die de Russische en de Oekraïense taal gemeen hebben. Hij benadrukt ten slotte dat hem slechts na deze discussie werd gevraagd hoeveel chauffeurs er waren, waarbij hij waarheidsgetrouw aangaf dat er twee waren. Hij stelt echter steeds verklaringen te hebben afgelegd ten opzichte van één chauffeur, aangezien slechts één chauffeur de laadruimte open deed.

Verzoeker meent dat hij zijn recent verblijf in Samashki dan ook aannemelijk maakt, en stelt dat, gezien zijn verklaringen, met uitzondering van boven vermeld misverstand, vrij zijn van tegenstrijdigheden, hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, en hij aldus dient te worden erkend als vluchteling.

Hij verklaart ten slotte nog dat de vermelding in de bestreden beslissing dat hij zijn intern paspoort achterhoudt door geen enkel element wordt gestaafd en aldus zuiver speculatie betreft vanwege de Commissaris-generaal.

4.2. De Raad leest in het administratief dossier dat verzoeker verklaarde dat hij sinds zijn geboorte bij zijn ouders in Samashki woonde en buiten zijn verblijf bij zijn oom voorafgaand aan zijn vertrek nooit tijdelijk ergens anders verbleef (zie verhoorverslag van 15 april 2008, p. 4).

De Raad meent dat, indien deze verklaring op de waarheid berust, verzoeker diende op de hoogte te zijn van de grootschalige zoekactie door de autoriteiten in Samashki op 12 en 13 mei 2007 waarbij heel het dorp werd afgesloten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

De vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van deze belangrijke gebeurtenis (zie voormeld verhoorverslag, p.16-17), richt de geloofwaardigheid van verzoekers recent verblijf in Samashki ten gronde.

Aangezien verzoekers asielrelaas zich recentelijk zou hebben afgespeeld in Samashki, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan dit asielrelaas.

Het stuk dat verzoeker voorlegt om zijn verblijf aldaar aan te tonen betreft een faxkopie waaraan geen waarde kan worden gehecht gezien faxkopieën gemakkelijk te vervalsen zijn. Het stuk is daarenboven niet gesteld in de taal van de rechtspleging en is niet vergezeld van een vertaling naar de taal van de procedure zoals vereist door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad neemt dit document derhalve niet aan.

Verzoeker kon ook van zijn vlucht uit de Russische Federatie naar Oekraïne geen nuttig gegeven meedelen. Zijn verklaring dat hij sliep (zie voormeld verhoorverslag, p.5) heft de bewijslast die op een asielzoeker rust, niet op.

Verzoeker spreekt zich ten slotte tegen over zijn communicatie met de chauffeur die hem van Oekraïne naar België vervoerde (zie voormeld verhoorverslag, p. 6-7). Verzoeker verklaarde immers achtereenvolgens dat hij *“iets zei in het Oekraïns”* en nadien dat hij helemaal niets zei. Verzoeker meldde ook geen problemen met de tolk.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker laat in ondergeschikte orde gelden dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend, verwijzend naar zijn asielrelaas. Hij voegt hier aan toe dat de situatie in Tsjetsjenië problematisch is.

5.2. De Raad benadrukt dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 zou lopen, niet met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst kan volstaan, maar dat hij enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. In acht genomen wat voorafgaat, blijft verzoeker hiertoe in gebreke. De Raad beschikt zelf over geen aanwijzingen die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zouden rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 november 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter,
	rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.